МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ПОЛІСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

Факультет економіки та менеджменту
Кафедра міжнародних економічних відносин та європейської інтеграції

Кваліфікаційна робота
на правах рукопису

Терещук Дар'я Іллівна

УДК 330+001.895:330.341.2

КВАЛІФІКАЦІЙНА РОБОТА

Інноваційна діяльність міжнародної компанії як вектор розвитку світової економіки

за ОПП "Міжнародні економічні відносини" спец. 292 "Міжнародні економічні відносини"
галузі знань 29 "Міжнародні відносини"

Подається на здобуття першого (бакалаврського) рівня вищої освіти

кваліфікаційна робота містить результати власних досліджень. Використання ідей, результатів і текстів інших авторів мають посилання на відповідне джерело

_____Терещук Д.І.
(підпис, ініціали та прізвище здобувача вищої освіти)

Керівник роботи
Опалов О.А.
к.е.н., доцент

Житомир – 2025

АНОТАЦІЯ

Терещук Д.І. Інноваційна діяльність міжнародної компанії як вектор розвитку світової економіки. – Кваліфікаційна робота на правах рукопису.

Кваліфікаційна робота на здобуття освітнього ступеня бакалавра за спеціальністю 292 «Міжнародні економічні відносини» – Поліський національний університет, Житомир, 2025.

У кваліфікаційній роботі розглянуто інноваційну діяльність міжнародних компаній як один із ключових чинників трансформації світової економіки на сучасному етапі. Теоретично обґрунтовано сутність інновацій, їх роль у забезпеченні конкурентоспроможності компаній та формуванні нової архітектури глобальних ринків.

Практична частина присвячена дослідженню інноваційної політики ТОВ «Рембуд Теремки», яке впроваджує сучасні будівельні технології, власні розробки пінобетонних матеріалів та методики фундаментних випробувань. Проаналізовано основні етапи інноваційного процесу на підприємстві, кількісні показники, патентну активність і перспективні напрями розвитку. Обґрунтовано стратегічні сценарії посилення інноваційної спроможності компанії з урахуванням глобальних тенденцій цифровізації, екологізації та стандартизації.

Ключові слова: *інноваційна діяльність, міжнародна компанія, глобальні тенденції, міжнародна економіка, інвестиції.*

ANNOTATION

Tereshchuk D.I. Innovation Activity of an International Company as a Vector of Global Economic Development. – Qualification thesis on the rights of manuscript.

Bachelor’s Qualification Thesis in International Economic Relations (Specialty 292) – Polissia National University, Zhytomyr, 2025.

The qualification thesis explores the innovation activity of international companies as one of the key drivers of the global economic transformation in the modern era. The theoretical section substantiates the essence of innovation, its role in ensuring companies’ competitiveness, and its impact on shaping the new architecture of global markets.

The practical section focuses on the innovation policy of LLC "Rembud Teremky", which implements advanced construction technologies, in-house developments of foam concrete materials, and original foundation testing methodologies. The study analyzes the main stages of the innovation process at the enterprise, quantitative indicators, patent activity, and promising directions for future development. Strategic scenarios for strengthening the company’s innovation capacity are substantiated, taking into account global trends in digitalization, environmental sustainability, and standardization.

Keywords: *innovation activity, international company, global trends, international economy, investment.*

ЗМІСТ

ВСТУП…… 4
РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ МІЖНАРОДНИХ КОМПАНІЙ ……..... 6
РОЗДІЛ 2. АНАЛІЗ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ МІЖНАРОДНИХ КОМПАНІЙ ЯК ЧИННИКА РОЗВИТКУ СВІТОВОЇ ЕКОНОМІКИ..... 15
2.1. Оцінка передумов розвитку інноваційної діяльності міжнародної компанії ……. 15
2.2. Аналіз системи інноваційної діяльності міжнародної компанії …….. 18
РОЗДІЛ 3. ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ МІЖНАРОДНОЇ КОМПАНІЇ ……. 24
ВИСНОВКИ ТА ПРОПОЗИЦІЇ ……... 31
СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ…….. 33
ДОДАТКИ ……. 37

ВСТУП

Актуальність теми. У сучасних умовах глобалізації інноваційна діяльність відіграє ключову роль у формуванні конкурентних переваг не лише окремих компаній, а й національних економік у цілому. Стрімкий технологічний прогрес, цифровізація, автоматизація та поширення нових бізнес-моделей формують нову архітектуру світової економіки, в якій саме міжнародні компанії часто виступають драйверами змін. Їх здатність розробляти та впроваджувати інновації на глобальному рівні визначає темпи трансформації економічного простору, характер взаємодії між ринками та рівень загальноекономічної динаміки.

Міжнародні компанії, маючи доступ до широких фінансових, людських і технологічних ресурсів, реалізують масштабні інноваційні проєкти, що сприяють модернізації виробництва, підвищенню продуктивності праці, розвитку нових секторів економіки та екологічній трансформації світових ланцюгів створення вартості. Саме вони формують нові стандарти в галузях ІТ, енергетики, транспорту, медицини, створюючи ефект мультиплікатора для інших учасників ринку.

Серед науковців, що займаються даною проблематикою, слід виділити І. Максимчука, В. Кравчук та О. Шевченка – провідних українських вчених, які досліджують інноваційний розвиток, міжнародний бізнес і вплив транснаціональних компаній на економіку України та світову економіку

Метою кваліфікаційної роботи є дослідження інноваційної діяльності міжнародної компанії як одного з провідних чинників розвитку світової економіки.

Завдання дослідження:

– розкрити сутність інноваційної діяльності та її місце в діяльності міжнародних компаній;

– проаналізувати основні форми та механізми реалізації інновацій на глобальному рівні;

– охарактеризувати вплив інноваційної активності компаній на розвиток світової економіки;

– дослідити практичний досвід інноваційної стратегії обраної міжнародної компанії;

– сформулювати рекомендації щодо підвищення ефективності інноваційної діяльності у глобальному бізнес-середовищі.

Об'єктом дослідження є інноваційна діяльність міжнародних компаній.

Предметом дослідження є процеси реалізації інновацій як чинник розвитку світової економіки.

Методи дослідження: системний і структурно-функціональний підходи, аналіз статистичних і аналітичних даних, методи порівняння, узагальнення, економічного моделювання.

Апробація результатів дослідження. 1. Терещук Д.І. Економічне зростання підприємства під впливом цифровізації. Менеджмент сталого розвитку організацій: стратегії, інновації, цифрові рішення: збірник матеріалів науково-практичної конференції (м. Житомир. 30 квітня 2025 року). Житомир: Вид-во «Поліський національний університет», 2025. С. 173-176.

2. Терещук Д.І. Інноваційна діяльність транснаціональних корпорацій в умовах суспільства 5.0. Політика згуртування ЄС: реальність, виклики, перспективи: зб. наукових праць міжнар. наук.-практ. конф. (м. Житомир. 09 травн. 2025 р.). Житомир : Поліський національний університет, 2025. С. 46-50.

Інформаційну базу кваліфікаційної роботи становлять наукові публікації вітчизняних та зарубіжних авторів з питань інноваційної економіки, транснаціонального бізнесу, сталого розвитку та цифрової трансформації. У дослідженні використано офіційні звіти міжнародних організацій (OECD, UNCTAD, WIPO, Світовий банк, IMF), а також фінансові та нефінансові звіти міжнародної компанії.

Структура кваліфікаційної роботи включає вступ, три основні розділи, висновки та пропозиції, а також список використаних джерел. Загальний обсяг роботи становить 36 сторінок, містить 6 таблиці та 4 рисунки.

РОЗДІЛ 1
ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ МІЖНАРОДНИХ КОМПАНІЙ

У сучасних умовах глобальної конкуренції, високої динаміки технологічного розвитку та цифрової трансформації інноваційна діяльність перетворилася на ключовий фактор економічного зростання, ефективності бізнесу та сталого розвитку. Саме інновації виступають джерелом доданої вартості, конкурентних переваг, нових ринкових ніш та оновлення бізнес-моделей у різних галузях. Особливого значення інноваційна діяльність набуває в діяльності міжнародних компаній, які функціонують у мультикультурному середовищі, працюють з різноманітними ресурсними базами та мають доступ до глобальних ринків знань і технологій.

Поняття «інновація» походить від латинського *innovatio* – оновлення, зміна. У науковій та практичній літературі існує велика кількість підходів до трактування цього терміну. Класичне визначення інновації було запропоноване австрійським економістом Йозефом Шумпетером, який розглядав інновацію як нове поєднання виробничих факторів, що призводить до створення нових товарів, технологій, джерел сировини чи форм організації. У більш пізніх дослідженнях інновація трактується як результат творчої діяльності, спрямованої на створення або вдосконалення продуктів, процесів, послуг або організаційних структур, що забезпечує комерційну вигоду або соціальний ефект [1].

Інноваційна діяльність, згідно з визначенням Організації економічного співробітництва та розвитку (ОЕСР), охоплює всі наукові, технологічні, організаційні, фінансові та комерційні кроки, які фактично ведуть до впровадження інновацій. Це не лише процес створення нових ідей, але й їхнє втілення у вигляді конкретних продуктів, послуг або процесів, які використовуються в господарській діяльності. У цьому контексті інноваційна діяльність є багатоступеневим процесом, який включає фундаментальні і

прикладні дослідження, дослідно-конструкторські роботи, тестування, виробництво, маркетингове просування та комерціалізацію інновацій [18].

Інновації можуть класифікуватися за різними ознаками. Однією з найпоширеніших є класифікація за об'єктом інновацій. У цьому контексті виділяють:

– продуктові інновації – передбачають створення нових або істотно покращених товарів і послуг. Прикладом є розробка смартфонів нового покоління, вакцин, «зелених» продуктів харчування тощо. Такі інновації дозволяють компаніям диференціювати свою продукцію, підвищити ринкову частку та збільшити доходи.

– процесні інновації – пов'язані з удосконаленням методів виробництва, логістики або інших внутрішніх процесів підприємства. Наприклад, впровадження роботизованих ліній на заводах, автоматизація складської логістики або цифрові інструменти управління якістю продукції. Такі інновації зазвичай спрямовані на зниження витрат, підвищення ефективності та оптимізацію ресурсів.

– організаційні інновації – стосуються змін у структурі управління, бізнес-процесах, корпоративній культурі або формі ведення бізнесу. Наприклад, впровадження гнучких методів управління (Agile, Scrum), децентралізованого прийняття рішень, використання платформенних моделей у сфері електронної комерції. Цей вид інновацій сприяє підвищенню адаптивності компанії, поліпшенню комунікацій та зростанню залученості персоналу.

– маркетингові інновації – передбачають нові методи просування, продажу, дизайну упаковки або позиціонування товарів і послуг. Наприклад, використання персоналізованої реклами на основі big data, просування товарів через інфлюенсерів, застосування доповненої реальності у маркетингових кампаніях. Такі інновації дозволяють компаніям точніше досягати цільової аудиторії, підвищити впізнаваність бренду і лояльність клієнтів.

Окрім цього, інновації класифікують за ступенем новизни: радикальні (які змінюють основи технологічного укладу або створюють нові ринки) та

інкрементальні (покращення вже існуючих продуктів або процесів). Радикальні інновації є джерелом проривів, однак пов'язані з високим рівнем ризику. Інкрементальні – більш поширені, дозволяють поступово вдосконалювати діяльність і підтримувати конкурентоспроможність.

Також важливо розрізняти закриті та відкриті інновації. У рамках закритих інновацій компанія самостійно генерує, розробляє і комерціалізує інноваційні продукти. Відкриті інновації, концепцію яких запропонував Генрі Чесброу, базуються на активному залученні зовнішніх джерел знань – університетів, наукових центрів, стартапів, клієнтів, постачальників. Міжнародні компанії все частіше використовують саме відкриту модель, оскільки вона дозволяє знижувати витрати, пришвидшувати розробки і підвищувати гнучкість [12].

Інноваційна діяльність також охоплює соціальні інновації, які орієнтовані не лише на економічний ефект, але й на вирішення суспільно значущих проблем. Це можуть бути рішення у сфері охорони здоров'я, освіти, екології, енергозбереження тощо. З огляду на виклики сталого розвитку, соціальні інновації набувають дедалі більшої актуальності.

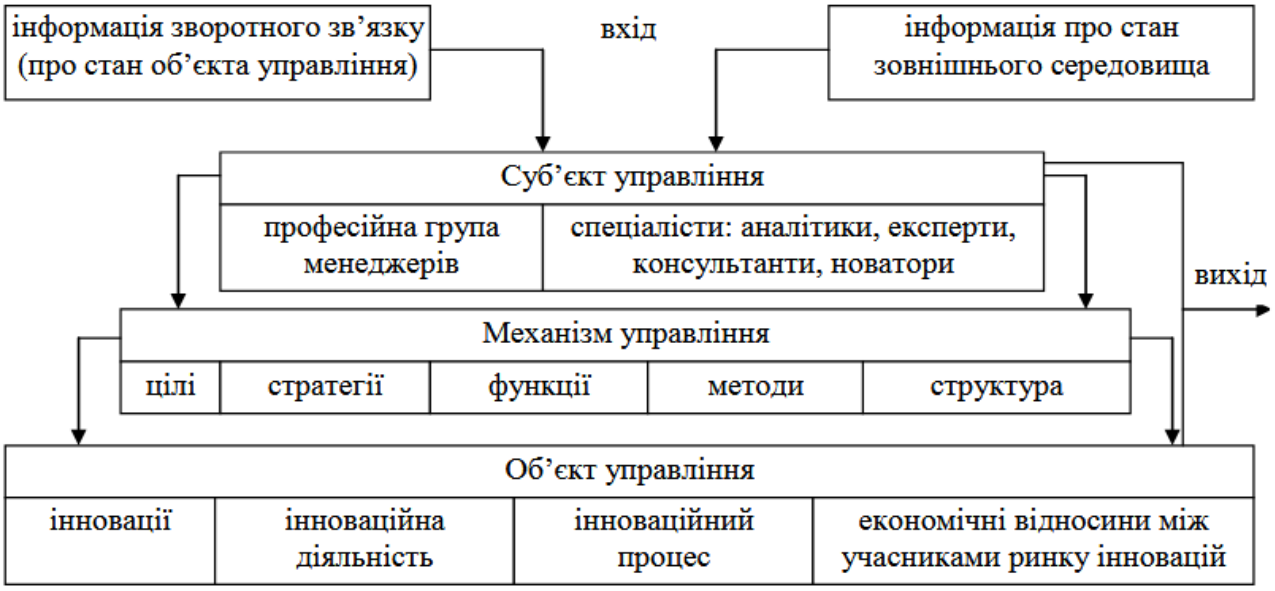

Рис. 1.1.1. Структура управління інноваційною діяльністю, як системою

З погляду стадій інноваційного процесу (рис. 1.1.1), виділяють наступні ключові етапи:

1. Генерація ідей – пошук нових концепцій, які можуть мати

комерційний або соціальний потенціал.

2. Оцінка і відбір ідей – аналіз доцільності, можливостей реалізації, відповідності стратегії компанії.

3. Науково-дослідні та дослідно-конструкторські роботи (НДДКР) – розробка технічних і технологічних рішень.

4. Пілотування і тестування – апробація інновацій у реальних або симульованих умовах.

5. Виробництво і впровадження – масштабування інноваційного рішення, інтеграція в бізнес-процеси.

6. Комерціалізація – виведення інновації на ринок, просування, продаж і обслуговування.

7. Оцінка результатів – аналіз економічного, соціального, екологічного ефекту.

У практиці міжнародного бізнесу інноваційна діяльність має специфічне значення. Вона дозволяє компаніям адаптуватися до вимог різних регіональних ринків, створювати глобальні бренди, налагоджувати партнерства з науковими установами і стартапами з різних країн. Глобальні компанії створюють інноваційні хаби, транснаціональні науково-дослідні центри, беруть участь у міжнародних проєктах, активно використовують інструменти інтелектуальної власності для захисту своїх розробок [26].

Інноваційна діяльність тісно пов’язана з такими поняттями, як інноваційна стратегія, інноваційна спроможність і інноваційна культура. Інноваційна стратегія визначає пріоритети розвитку, обсяги інвестицій, партнерські напрями. Інноваційна спроможність – це здатність організації генерувати, впроваджувати й ефективно використовувати інновації. Інноваційна культура охоплює цінності, поведінкові моделі та внутрішнє середовище, яке сприяє творчості, ризикованим ініціативам і відкритості до нового.

Важливо також зазначити, що інноваційна діяльність є основним інструментом реалізації концепції сталого розвитку, яка поєднує економічні, соціальні та екологічні цілі. Багато сучасних інновацій, зокрема у сферах

«зеленої» енергетики, циркулярної економіки, екологічно чистих технологій, мають на меті не лише прибуток, а й збереження навколишнього середовища, підвищення якості життя та боротьбу з глобальними викликами, такими як зміна клімату чи виснаження природних ресурсів.

У підсумку слід підкреслити, що інноваційна діяльність є складним, багатогранним і стратегічно важливим видом діяльності як для окремих компаній, так і для економіки загалом. У міжнародному контексті вона набуває особливої ваги, адже сприяє не лише зростанню ефективності бізнесу, але й розвитку глобальної співпраці, обміну знаннями та впровадженню найкращих практик у світовій економіці. Системний підхід до розвитку інновацій, у поєднанні з ефективним управлінням і державним сприянням, є запорукою довгострокового успіху міжнародних компаній на глобальній арені.

Інноваційна діяльність міжнародних компаній має комплексний характер і суттєво відрізняється від аналогічних процесів у національних підприємствах. Вона формується під впливом глобального середовища, високої конкуренції, різнорідності ринків, а також необхідності швидкого реагування на технологічні зміни. Саме міжнародні компанії сьогодні виступають основними рушіями інноваційних змін у світовій економіці, оскільки мають значні ресурси, доступ до знань, кадровий потенціал і глобальні ринки збуту (табл. 1.1.1).

Головною особливістю інноваційної діяльності міжнародних компаній є її глобальний масштаб. Інновації створюються, адаптуються та впроваджуються одночасно у багатьох країнах, з урахуванням локальних умов, потреб споживачів та рівня технологічного розвитку. Наприклад, компанія Procter & Gamble має понад 20 дослідницьких центрів по всьому світу, що дозволяє створювати продукти, орієнтовані на культурні та кліматичні особливості конкретних регіонів.

Інша визначальна риса – розподілена модель досліджень і розробок (R&D). На відміну від локальних компаній, які концентрують інноваційну діяльність у межах однієї країни, транснаціональні компанії організовують R&D-департаменти у різних точках світу. Це дозволяє використовувати локальні

знання, залучати висококваліфіковані кадри, оптимізувати витрати та забезпечувати безперервний інноваційний цикл. Наприклад, IBM реалізує свою стратегію "globally integrated enterprise", за якою інженерні центри у США, Індії, Ізраїлі та Японії працюють як єдине ціле.

Таблиця 1.1.1

Особливості інноваційної діяльності міжнародних компаній

Риси	Характеристика
Глобальний масштаб діяльності	Розробка та впровадження інновацій у різних країнах
Розподілена система R&D	Дослідницькі центри розташовані у різних регіонах світу
Відкриті інновації (open innovation)	Співпраця з зовнішніми партнерами: університетами, стартапами, НДІ
Адаптаційна інновація	Адаптація продуктів і технологій до умов локальних ринків
Висока стандартизація процесів	Єдині внутрішні процедури управління інноваційною діяльністю
Значний обсяг інвестицій	Великі фінансові ресурси, спрямовані на наукові дослідження та розробки
Цифровізація інновацій	Використання новітніх цифрових технологій у R&D
Глобальне управління інноваціями	Узгоджена робота підрозділів у різних країнах, централізована координація
Орієнтація на нові бізнес-моделі	Впровадження інновацій у сервісах, управлінні, маркетингу
Виклики та ризики	Культурні, правові, політичні та кадрові бар’єри
Стійкий розвиток і корпоративна відповідальність	Орієнтація на екологічну, соціальну та економічну сталість

Джерело: систематизовано на основі [14, 23]

Важливою особливістю є високий ступінь кооперації з зовнішніми партнерами. Міжнародні компанії активно впроваджують концепцію відкритих інновацій, взаємодіючи з університетами, стартапами, незалежними дослідниками, науковими інститутами та навіть конкурентами. Такий підхід

забезпечує швидкий обмін знаннями, спільну розробку продуктів, скорочення термінів виведення інновацій на ринок. Наприклад, Intel співпрацює з численними технічними університетами для спільних досліджень у галузі напівпровідників.

Суттєву роль відіграє також адаптаційна інновація – здатність транснаціональної компанії адаптувати вже створені технології та продукти до умов конкретного ринку. Наприклад, автомобільні компанії типу Toyota або Hyundai змінюють комплектацію, паливну систему або інтерфейс управління під країни, де відмінні кліматичні умови, якість пального чи поведінка споживачів. Це вимагає не лише технічних змін, а й глибокого розуміння локального контексту, що ускладнює інноваційний процес [14, 25].

Особливістю інноваційної діяльності в міжнародних компаніях є також високий рівень стандартизації інноваційних процесів. Задля досягнення ефективності, компанії розробляють внутрішні методики управління інноваціями, які уніфікують процедури відбору ідей, оцінки ризиків, фінансування проєктів та комерціалізації. Широко використовуються такі системи, як stage-gate (поетапне управління), agile-інновації, інтегроване портфельне управління.

Ще однією характерною рисою є значний інвестиційний потенціал. Міжнародні компанії можуть вкладати мільярди доларів у інновації, що дозволяє їм створювати проривні продукти та отримувати конкурентні переваги. Така масштабність фінансування дозволяє не лише підтримувати сталий інноваційний потік, а й реалізовувати ризиковані, довгострокові проєкти, які не під силу малим компаніям.

Важливе місце в інноваційній діяльності міжнародних компаній посідає цифровізація. Саме глобальні гравці першими впроваджують технології Інтернету речей (IoT), великих даних (Big Data), штучного інтелекту (AI), блокчейн, автоматизації виробництва.

Іншою важливою ознакою є глобальна управлінська структура, яка забезпечує координацію інновацій між підрозділами в різних країнах. Для цього

використовуються інструменти стратегічного планування, крос-функціональні команди, цифрові платформи для обміну ідеями (наприклад, внутрішні корпоративні інкубатори чи портали інновацій). Важливу роль відіграє також корпоративна культура, орієнтована на підтримку новаторства, толерантність до помилок, стимулювання креативності серед працівників.

Крім технологічних інновацій, міжнародні компанії активно впроваджують організаційні та маркетингові інновації. Зокрема, це нові бізнес-моделі (наприклад, підписка замість продажу), інновації у сервісному обслуговуванні (self-service, віртуальні консультанти), управлінські підходи (віддалене управління командами, гнучкий графік тощо). Такі зміни дозволяють швидко реагувати на запити ринку, підвищувати лояльність клієнтів і оптимізувати витрати.

Водночас інноваційна діяльність у міжнародних компаніях стикається з рядом викликів. Найважливіші з них наведені в табл. 1.1.2.

Таблиця 1.1.2

Основні виклики інноваційної діяльності міжнародних компаній

Виклики	Суть
Культурні бар’єри	Відмінності у мовах, традиціях, стилях управління ускладнюють комунікацію між підрозділами в різних країнах.
Правові розбіжності	Невідповідність у регулюванні інтелектуальної власності, сертифікації продукції, оподаткуванні.
Геополітичні ризики	Війни, санкції, політика протекціонізму, що перериває глобальні ланцюги постачання і співпраці.
Етичні виклики	Суспільна критика інновацій у сферах ШІ, генної інженерії, приватності даних тощо.
Конкуренція за таланти	Обмежена кількість висококваліфікованих спеціалістів у сферах ІТ, інженерії та досліджень.

Джерело: систематизовано на основі [26]

Для подолання цих викликів міжнародні компанії впроваджують спеціальні стратегії управління інноваціями. Наприклад, вони створюють інноваційні хаби в країнах з вигідним середовищем (Сінгапур, Ізраїль, Ірландія),

формують глобальні платформи краудсорсингу, укладають стратегічні альянси з місцевими підприємствами, а також впроваджують політику сталої інновації, орієнтовану не лише на прибуток, а й на екологічну та соціальну відповідальність.

У сучасних умовах міжнародні компанії переходять від інноваційного лідерства до ролі архітекторів глобальних інноваційних екосистем. Вони об'єднують академічну науку, приватний сектор, громадянське суспільство, венчурний капітал і державу в єдиний інноваційний ланцюг. Це забезпечує синергію знань, інвестицій, досвіду і прискорює процес впровадження інновацій на глобальному рівні [34].

Таким чином, інноваційна діяльність міжнародних компаній характеризується масштабністю, системністю, глобальною інтеграцією, орієнтацією на відкритість, високим рівнем цифрової трансформації та соціальної відповідальності. Вона відіграє вирішальну роль у прискоренні науково-технічного прогресу, розвитку нових технологій і модернізації світового господарства. Разом з тим, ефективність такої діяльності значною мірою залежить від здатності компаній адаптуватися до локальних умов, налагоджувати партнерства та забезпечувати баланс між економічною вигодою й суспільними потребами.

РОЗДІЛ 2
АНАЛІЗ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ МІЖНАРОДНИХ КОМПАНІЙ ЯК ЧИННИКА РОЗВИТКУ СВІТОВОЇ ЕКОНОМІКИ

2.1. Оцінка передумов розвитку інноваційної діяльності міжнародної компанії

ТОВ «Рембуд Теремки» – будівельна компанія, яка здійснює діяльність у сфері житлового, комерційного та інфраструктурного будівництва. Місцезнаходження юридичної особи – Україна, 03151, місто Київ, ВУЛИЦЯ ВОЛИНСЬКА, будинок 48/50, офіс 204.

Засноване товариство в 2017 році. В останні роки підприємство активізувало інноваційну діяльність, орієнтуючись на впровадження сучасних технологій, енергоефективних рішень і цифрових інструментів управління проєктами.

В табл. 2.1.1 наведено основні показники господарської діяльності підприємства.

Таблиця 2.1.1

Показники господарювання ТОВ «Рембуд Теремки», тис. грн.

Показники	2022 р.	2023 р.	2024 р.	2024 р. до 2022 р., %
Дохід	63429,80	212026,70	260407,10	у 4,1 р.б.
Чистий прибуток	301,70	2199,20	6910,90	у 22,9 р.б.
Активи	81849,80	186789,60	196862,00	у 2,4 р.б.
Зобов’язання	67016,20	169494,70	172404,90	у 2,6 р.б.
Кількість співробітників, ос.	48	59	54	112,5

Джерело: розраховано за даними підприємства

У період з 2022 по 2024 рік міжнародна компанія ТОВ «Рембуд Теремки» продемонструвала стрімке зростання основних фінансових та операційних

показників, що свідчить про її динамічний розвиток та ефективну інноваційну політику.

Зокрема, дохід підприємства збільшився у 4,1 раза – з 63,4 млн. грн. у 2022 р. і до 260,4 млн. грн. у 2024 р. Таке зростання зумовлене реалізацією масштабних будівельних проєктів, зокрема з виходом на міжнародний ринок. Вагомим фактором виступило впровадження інноваційних технологій у виробничий процес, серед яких застосування 3D-друку, сучасних енергозберігаючих матеріалів, а також використання BIM-моделювання. Усе це дозволило зменшити витрати, прискорити реалізацію об'єктів та підвищити якість будівництва, що позитивно вплинуло на конкурентоспроможність компанії.

Особливо помітним є зростання чистого прибутку – у 22,9 раза, з 301,7 тис. грн. у 2022 р. до 6,9 млн. грн. у 2024 р. Така динаміка свідчить про підвищення рентабельності діяльності підприємства. Цьому сприяли як технологічні, так і управлінські інновації: оптимізація внутрішніх процесів за допомогою систем управління (CRM, ERP), скорочення адміністративних витрат, цифрова трансформація взаємодії з клієнтами, а також залучення податкових пільг у межах екологічних програм. Прибутковість також зросла завдяки грамотній стратегії інвестування в ефективні проєкти з високим рівнем віддачі.

Обсяг активів компанії збільшився з 81,8 млн. грн. до 196,8 млн. грн., тобто у 2,4 раза. Це зростання відображає розширення матеріально-технічної бази підприємства, оновлення обладнання, закупівлю техніки та розвиток власної інфраструктури. Компанія активно інвестувала в основні засоби, що дозволило забезпечити високу продуктивність праці та зменшити залежність від зовнішніх підрядників. Паралельно з цим зросли і зобов’язання – у 2,6 раза, з 67,0 млн. грн. до 172,4 млн. грн.. Це вказує на активне залучення фінансових ресурсів, включаючи банківські кредити та інвестиції, необхідні для реалізації інноваційних проєктів. Водночас зростання активів відбувалося дещо повільніше, ніж зростання зобов’язань, що потребує подальшого контролю за

фінансовою стабільністю, хоча наявне співвідношення зобов’язань до активів залишається прийнятним.

Цікавим є показник чисельності персоналу. У 2022 році на підприємстві працювало 48 осіб, у 2023 році – 59, а у 2024 – 54 особи. Тобто, зростання за два роки склало лише 12,5%. Це свідчить про те, що інтенсивне зростання компанії не потребувало пропорційного розширення штату, оскільки багато процесів були автоматизовані або переведені на аутсорсинг. Компанія зосередилася на залученні вузькопрофільних спеціалістів та підвищенні кваліфікації вже наявного персоналу, що є характерною рисою інноваційно орієнтованих підприємств.

Узагальнюючи, можна зробити висновок, що зростання фінансових показників ТОВ «Рембуд Теремки» у 2022–2024 роках є результатом не лише зовнішніх економічних умов, а й внутрішніх стратегічних рішень, пов’язаних з впровадженням інновацій, цифровою трансформацією, оптимізацією управлінських процесів і професійним підходом до розвитку людського капіталу.

ТОВ «Рембуд Теремки» впроваджує передові технології у будівництві фундаменту – зокрема, статичне та динамічне випробування паль; інноваційну матеріалогенерацію (пінобетон);

ТОВ «Рембуд Теремки» має власну лабораторію для контролю якості матеріалів. Це важливий рівень якості, особливо при виготовленні технічнопрецизійних пінобетонних та залізобетонних конструкцій.

2.2. Аналіз системи інноваційної діяльності міжнародної компанії

Стан інноваційної діяльності підприємства можна охарактеризувати за кількома ключовими напрямами:

1. Технологічні інновації.

Компанія запроваджує новітні будівельні матеріали та технології:

– використання енергоефективних сендвіч-панелей,

– теплоізоляційних фасадних систем,

– "розумного" освітлення та клімат-контролю в житлових об’єктах.

Значну увагу приділено впровадженню технології BIM (Building Information Modeling) для проєктування та управління будівництвом.

2. Організаційно-управлінські інновації.

ТОВ "Рембуд Теремки" впроваджує сучасні системи управління ресурсами (ERP), CRM-платформи для клієнтського сервісу, а також цифрові платформи для віддаленого контролю проєктів.

У структурі компанії створено інноваційний підрозділ, який відповідає за моніторинг новинок ринку та ініціює внутрішні R&D-ініціативи.

3. Екологічні інновації.

Підприємство поступово впроваджує екологічно орієнтовані рішення, такі як:

– сортування та повторне використання будівельних відходів,

– використання водозберігаючих технологій,

– впровадження систем автономного енергозабезпечення (сонячні панелі, теплові насоси).

4. Фінансово-інвестиційна підтримка інновацій.

Обсяг інвестицій в інноваційні рішення становить близько 8–10% від річного бюджету розвитку. Компанія також залучає грантове фінансування в рамках місцевих і міжнародних програм енергоефективності (зокрема, партнерство з програмами ЄС або GIZ).

5. Міжнародна співпраця.

Хоча підприємство має локальне походження, воно реалізує проєкти у співпраці з іноземними постачальниками обладнання, європейськими архітектурними бюро та використовує міжнародні стандарти сертифікації будівництва (ISO 9001, ISO 14001).

Напрями впровадження інновацій наведено в табл. 2.2.1.

Основні напрями інноваційної діяльності компанії ТОВ «Рембуд Теремки» визначаються стратегічною орієнтацією на підвищення ефективності будівельного процесу, зменшення витрат, забезпечення сталого розвитку та виходу на нові ринки. ТОВ «Рембуд Теремки» впроваджує новітні технології будівництва, включаючи модульне та каркасне зведення об’єктів, використання 3D-принтерів для виготовлення конструктивних елементів, а також безпілотні технології (дрони) для моніторингу будівельних майданчиків. Це дозволяє скоротити терміни будівництва, знизити витрати на робочу силу та підвищити якість виконання робіт.

Таблиця 2.2.1

Основні напрями інноваційної діяльності компанії

Види інновацій	**Напрями впровадження**
Технологічні	3D-друк, енергозберігаючі матеріали
Організаційні	Agile, BIM-моделювання
Екологічні	Зелене будівництво, утилізація будівельних відходів
Маркетингові	CRM-системи, цифрова аналітика, таргетинг

Джерело: за даними підприємства

Інноваційна діяльність ТОВ «Рембуд Теремки» охоплює всі ключові елементи сучасного будівельного процесу: від ідеї до реалізації. Це дає змогу компанії не лише ефективно функціонувати в умовах жорсткої конкуренції, але й формувати стратегічні переваги на міжнародному ринку.

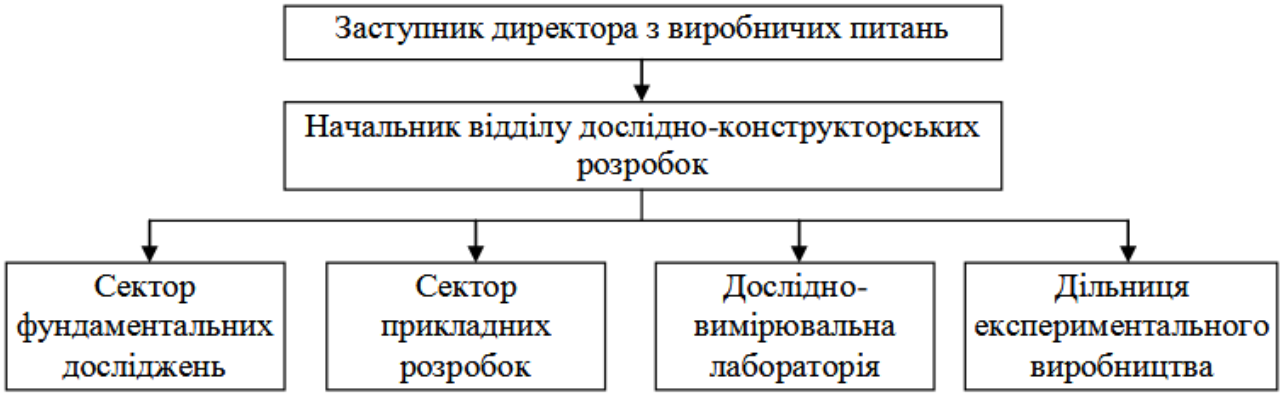

Рис. 2.1.1. Структура управління розробкою та впровадженням інновацій на підприємстві

Джерело: за даними підприємства

Зображений рисунок представляє організаційну структуру відділу дослідно-конструкторських розробок підприємства ТОВ «Рембуд Теремки» та відображає вертикаль підпорядкованості й функціональний розподіл в межах інноваційної діяльності.

На верхньому рівні знаходиться заступник директора з виробничих питань, який здійснює загальне керівництво та координує роботу підпорядкованого підрозділу. Йому безпосередньо підпорядковується начальник відділу дослідно-конструкторських розробок, який є відповідальним за організацію, планування та реалізацію інноваційних і науково-технічних проєктів.

Структура відділу включає чотири основні функціональні одиниці:

1. Сектор фундаментальних досліджень – займається базовими науковими дослідженнями, які створюють теоретичну основу для подальших прикладних розробок. Цей сектор виконує функцію генерації нових ідей і технологічних рішень.

2. Сектор прикладних розробок – реалізує конкретні технічні рішення на основі результатів фундаментальних досліджень. Його діяльність спрямована на розробку інноваційних продуктів, технологій або процесів, які мають безпосереднє практичне застосування.

3. Дослідно-вимірювальна лабораторія – відповідає за проведення випробувань, вимірювань, контроль якості та перевірку нових розробок на

відповідність стандартам та вимогам. Її діяльність забезпечує наукову обґрунтованість та достовірність отриманих результатів.

4. Дільниця експериментального виробництва – займається виготовленням дослідних зразків і прототипів нової продукції, а також перевіркою можливостей їхнього серійного виробництва. Цей підрозділ виконує ключову роль у трансформації інноваційної ідеї у готовий продукт.

Загалом, така структура є логічною, функціонально збалансованою і відповідає сучасним вимогам до управління інноваційною діяльністю. Вона забезпечує поетапну реалізацію інноваційного циклу – від теоретичних розробок до практичного впровадження – та створює умови для ефективної взаємодії між науковим, технічним і виробничим персоналом. Це, в свою чергу, сприяє зростанню інноваційного потенціалу компанії та підвищенню її конкурентоспроможності на ринку.

Таблиця 2.2.2

Показники та оцінка факторів ризику інноваційної діяльності

ТОВ «Рембуд Теремки»

Фактори	Оцінка	Важливість	Зважена оцінка
1. Зовнішні загальні фактори інноваційного ризику	3	1	-1,75
1.1. Законодавчо-регулюючі	1	0,25	0,25
1.2. Економічні	-3	0,3	-0,9
1.3. Політичні	-7	0,15	-1,05
1.4. Технологічні	-4	0,15	-0,6
1.5. Ринкові	7	0,1	0,7
1.6. Форс-мажорні	-3	0,05	-0,15
2. Внутрішні загальні фактори інноваційного ризику		1	1
2.1. Стратегічні	16	0,15	2,4
2.2. Організаційні	-10	0,25	-2,5
2.3. Управлінські	4	0,2	0,8
2.4. Інформаційні	-1	0,3	-0,3
2.5. Соціально-психологічні	6	0,1	0,6
Всього	x	x	-0,75

Джерело: за даними підприємства

Представлена таблиця містить оцінку інноваційного ризику, що формується під впливом зовнішніх та внутрішніх факторів діяльності підприємства, з урахуванням їх вагомості (важливості) та зважених оцінок.

Такий аналіз є ключовим у процесі стратегічного планування інноваційної діяльності компанії ТОВ «Рембуд Теремки».

Загальна зважена оцінка зовнішніх факторів становить -1,75, що вказує на помірно негативний вплив зовнішнього середовища на інноваційну діяльність компанії. Найбільш негативний вплив має політичний фактор (-7 при важливості 0,15), що призвів до зваженої оцінки -1,05. Це свідчить про нестабільність політичного середовища, яка створює значну невизначеність для реалізації інновацій. Економічні умови також мають негативну оцінку (-3 при важливості 0,3), що вплинуло на результат -0,9. Це може бути пов’язано з інфляцією, коливанням обмінного курсу, зростанням вартості сировини чи енергоресурсів. Позитивну роль відіграють ринкові фактори (+7 при важливості 0,1, зважена оцінка +0,7) та технологічні (+4 при важливості 0,1, оцінка +0,4), що свідчить про наявність сприятливих можливостей на ринку та доступність сучасних технологій для інновацій. Форс-мажорні обставини та законодавчі аспекти мають помірний вплив, оцінені відповідно -0,15 та +0,25.

Сумарна зважена оцінка внутрішніх факторів становить +1,0, що свідчить про позитивне внутрішнє середовище для розвитку інновацій у компанії. Найвищу позитивну оцінку отримали стратегічні фактори (оцінка 16 при важливості 0,15, результат +2,4), що говорить про наявність чіткої стратегії інноваційного розвитку. Організаційні фактори мають негативний характер (оцінка -10, зважена оцінка -2,5), що може свідчити про недосконалу організаційну структуру, слабку комунікацію або опір змінам. Управлінські, інформаційні та соціально-психологічні фактори є позитивними, хоча і з помірним впливом. Це говорить про належний рівень менеджменту, інформаційної забезпеченості та мотиваційного клімату.

Сумарна зважена оцінка становить -0,75, що вказує на невисокий, проте наявний рівень інноваційного ризику, який зумовлений переважно несприятливими зовнішніми умовами, передусім політичними та економічними.

На сьогодні компанія знаходиться на етапі інтенсивного впровадження інновацій, з поступовим переходом від традиційних методів роботи до цифрових і сталих практик. Основними бар’єрами виступають:

– обмеженість власного фінансування для масштабних інновацій,
– нестача висококваліфікованих кадрів в IT-сфері,
– регуляторні перешкоди (довгі терміни сертифікації нових технологій).

У той же час ТОВ "Рембуд Теремки" демонструє високий потенціал до розвитку, зокрема завдяки:

– гнучкій організаційній структурі,
– прагненню до міжнародних стандартів,
– відкритості до партнерств із науково-дослідними установами.

У межах цієї трансформації компанія поступово відмовляється від традиційних паперових процедур, замінюючи їх електронним документообігом, інтегрованими ERP-системами та хмарними платформами управління даними. Завдяки цьому досягається не лише оперативність, а й більша прозорість управлінських рішень. Застосування аналітики великих даних дозволяє приймати зважені стратегічні рішення на основі фактичної інформації, прогнозів попиту та фінансових показників.

У сфері маркетингу компанія переходить до використання диджитал-інструментів, таких як таргетована реклама, автоматизовані CRM-системи та аналітика поведінки споживачів. Це сприяє кращому розумінню потреб клієнтів та підвищенню рівня персоналізації послуг.

Упровадження інновацій також торкнулося логістичних операцій. Компанія використовує системи GPS-моніторингу, прогнозування поставок і автоматичне керування запасами. Це дозволяє оптимізувати маршрути транспортування, знизити витрати на логістику та забезпечити своєчасне постачання продукції клієнтам. Використання електронних платформ для взаємодії з постачальниками значно покращує ефективність закупівельної діяльності.

РОЗДІЛ 3
ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ МІЖНАРОДНОЇ КОМПАНІЇ

ТОВ «Рембуд Теремки», як сучасна міжнародна компанія, що функціонує в галузі будівництва та реконструкції інфраструктурних об'єктів, активно включається в інноваційний процес, орієнтуючись на світові тенденції та водночас стикаючись із низкою глобальних і локальних викликів. З урахуванням глобальних трендів, компанія адаптує свою інноваційну стратегію під специфіку ринку, технічні вимоги, запити замовників і умови функціонування у складному конкурентному середовищі.

Цифровізація поступово проникає в операційну модель «Рембуд Теремки». Компанія активно впроваджує BIM-технології (інформаційне моделювання будівель), геоінформаційні системи (ГІС) та програмні платформи для дистанційного управління будівельними процесами. Це дозволяє не лише скорочувати строки реалізації проєктів, а й підвищувати їхню точність, ефективність використання ресурсів та загальну керованість інноваційними рішеннями.

У контексті сталого розвитку, ТОВ «Рембуд Теремки» демонструє відповідальність за екологічний аспект своєї діяльності. Зокрема, у проєктуванні та будівництві компанія застосовує енергоефективні технології, екологічні матеріали та принципи ощадливого використання ресурсів. Це не лише сприяє мінімізації впливу на навколишнє середовище, а й відповідає сучасним вимогам міжнародного ринку – зокрема, участі в проєктах за фінансування міжнародних фінансових інституцій.

Компанія також залучається до глобальних ланцюгів інновацій: глобалізація інноваційного процесу у її випадку проявляється в активній співпраці з європейськими постачальниками сучасного обладнання, матеріалів, програмних рішень. Завдяки цьому «Рембуд Теремки» виводить свою продукцію та послуги на новий рівень, інтегруючи найкращі світові практики у локальне середовище.

Відкриті інновації для компанії проявляються через партнерства з науково-дослідними інститутами, консалтинговими структурами та участь у галузевих виставках і форумах. Це дозволяє не лише адаптувати найновіші ідеї під практичні задачі, а й формувати імідж прогресивного ринку.

Разом з тим, ТОВ «Рембуд Теремки» стикається з типовими викликами інноваційної діяльності (рис. 3.1.1). Зокрема, фінансування інновацій залишається обмеженим – інвестиції в R&D вимагають стратегічного планування, а багато проєктів мають тривалий період окупності. У таблиці інноваційного ризику (що аналізувалася вище), внутрішні організаційні чинники мали значну негативну оцінку (-10 балів), що свідчить про наявність внутрішніх бар'єрів для повноцінної реалізації інноваційного потенціалу – таких як бюрократія, недостатня інтеграція підрозділів або низький рівень гнучкості у прийнятті рішень.

Ще одним критичним викликом є дефіцит кваліфікованих кадрів, особливо у сфері цифрових інновацій. Відповідно до структури інноваційного відділу компанії, в організації діє окремий підрозділ прикладних і фундаментальних досліджень, а також експериментального виробництва. Це свідчить про спробу побудови замкнутого циклу інновацій, однак для забезпечення стабільної діяльності цього ланцюга необхідні інвестиції в навчання, розвиток персоналу та створення мотиваційного середовища.

Політичні та економічні ризики, характерні для українського середовища, мають вагомий вплив на інноваційні процеси «Рембуд Теремки». Як видно з таблиці факторного аналізу ризиків, саме політичні (-7) та економічні (-3) чинники були оцінені найнижче, що підкреслює вплив війни, зміни регуляторного поля та макроекономічної нестабільності на інноваційний клімат.

Водночас, на фоні вищезазначених викликів, компанія має значний потенціал для розвитку. Позитивна динаміка фінансових показників, продемонстрована у таблиці з 2022 до 2024 року, свідчить про зростання доходів у 4,1 раза та чистого прибутку – у 22,9 раза. Це створює сприятливу фінансову базу для розширення інноваційної діяльності, впровадження нових підходів до

стратегічного управління та зниження рівня ризиків за рахунок диверсифікації технологічного портфеля.

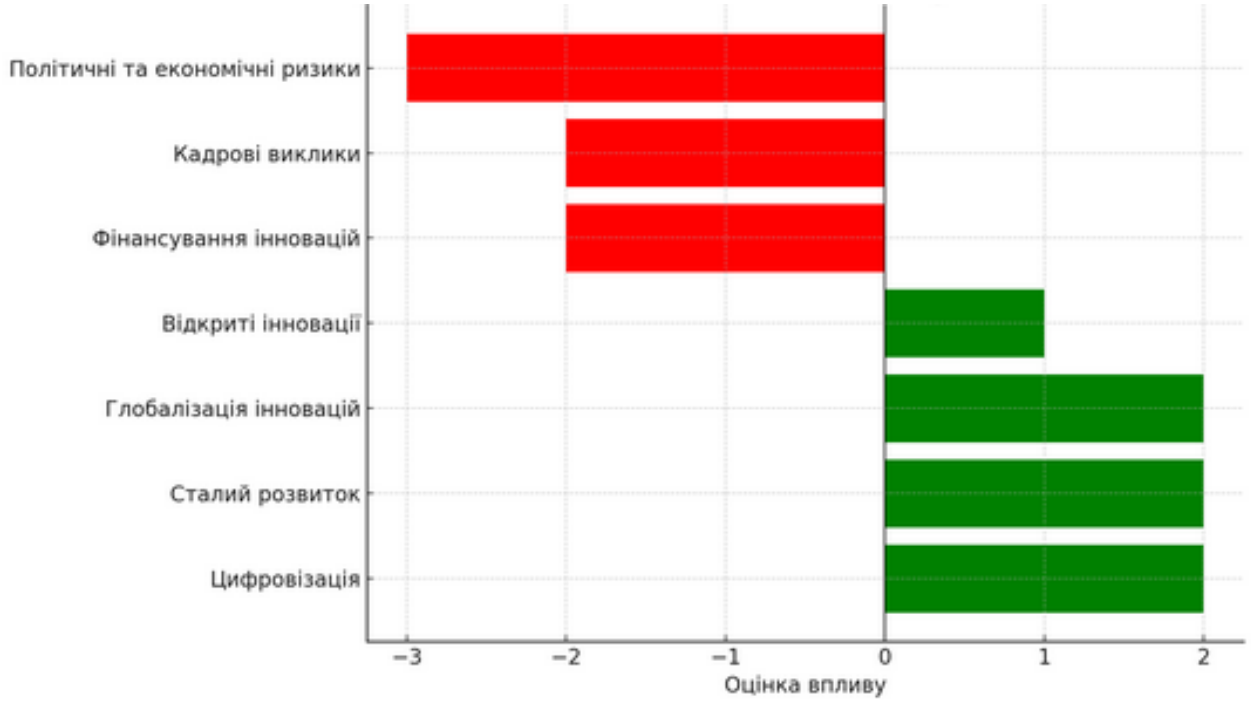

Рис. 3.1.1. Оцінка впливу глобальних тенденцій на інноваційну діяльність ТОВ «Рембуд Теремки»

Джерело: власні дослідження на основі [26]

Таким чином, ТОВ «Рембуд Теремки» демонструє інтеграцію до глобального інноваційного середовища, впроваджуючи цифрові та екологічні рішення, розвиваючи власні дослідницькі підрозділи та адаптуючись до викликів часу. Для подальшого сталого розвитку компанії доцільним є посилення внутрішніх процесів управління інноваціями, залучення зовнішніх партнерів, формування інноваційної культури в колективі та активне використання міжнародних програм підтримки R&D. У комплексі це дозволить компанії не лише залишатися на ринку, а й ставати інноваційним лідером у будівельному секторі.

Інноваційний розвиток є ключовим фактором забезпечення довгострокової конкурентоспроможності будь-якого підприємства, особливо у сфері будівництва, де зростають вимоги до ефективності, екологічності та технологічної досконалості. Для ТОВ «Рембуд Теремки», яке позиціонує себе як прогресивна міжнародна компанія, стратегія інноваційного розвитку повинна

мати чітку логіку, базовану на аналізі внутрішнього потенціалу та зовнішніх тенденцій.

Пропонуємо розробити таку стратегію з врахуванням наступних основних етапів (рис. 3.1.2).

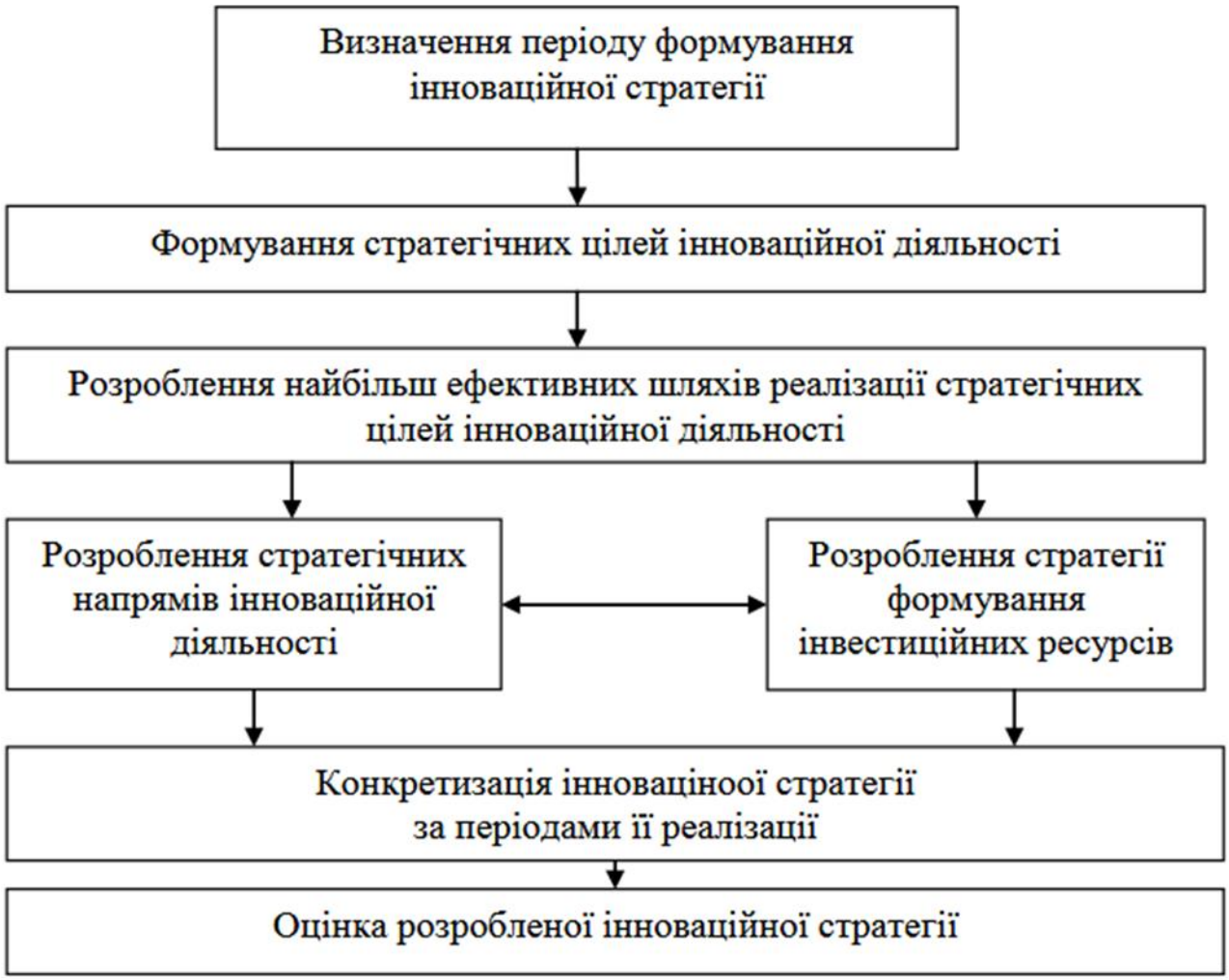

Рис. 3.1.2. Модель процесу розробки інноваційної стратегії

ТОВ «Рембуд Теремки»

Джерело: власні дослідження

Стратегічною метою є трансформація ТОВ «Рембуд Теремки» у високотехнологічну будівельну компанію повного інноваційного циклу, здатну створювати, адаптувати й впроваджувати сучасні будівельні, цифрові та екологічні рішення. Для цього необхідно визначити конкретні цілі:

- підвищення продуктивності праці на 25% за 3 роки за рахунок цифрових рішень;

- зменшення собівартості проєктів на 15% за рахунок інноваційних технологій;
- впровадження щонайменше 3 нових будівельних технологій на рік;
- зниження рівня викидів та енерговитрат на об’єктах компанії;
- підвищення частки персоналу, який пройшов навчання з інновацій – до 80%.

Для ТОВ «Рембуд Теремки» доцільним є поєднання адаптаційної та проактивної інноваційної стратегії.

Адаптаційна стратегія дозволяє оперативно впроваджувати перевірені на міжнародних ринках технології та бізнес-моделі. Це особливо важливо в умовах обмежених фінансових ресурсів та нестабільності середовища.

Проактивна стратегія, у свою чергу, передбачає формування власних рішень і ринкових інновацій, орієнтованих на довгострокову перспективу. Вона реалізується через створення внутрішніх лабораторій, підтримку стартапів, залучення до кластерів та інкубаторів.

На основі аналізу компанії виділено такі ключові вектори:

1. Цифрова трансформація: розширення використання програм для 3D/4D-моделювання, автоматизація закупівель і логістики, впровадження CRM-систем.

2. Енергоефективне будівництво: застосування тепломодернізаційних технологій, зелених фасадів, сонячних панелей, систем рециркуляції води.

3. Розвиток людського капіталу: внутрішні академії, сертифікаційні курси з інноваційного інжинірингу, менторські програми.

4. Формування партнерської екосистеми: стратегічне співробітництво з ЗВО, лабораторіями, інжиніринговими бюро та інвесторами.

Етапи реалізації інноваційної стратегії для нашої компанії наведено в табл. 3.1.1

Для ефективного управління інноваційною діяльністю підприємство має послідовно проходити низку ключових етапів, кожен з яких виконує свою

важливу функцію у формуванні та реалізації інноваційної стратегії. Розглянемо докладніше основні етапи цього процесу.

Таблиця 3.1.1

Характеристики етапів реалізації інноваційної стратегії міжнародної компанії

Етап	Назва етапу	Характеристика
I	Аналітичний	SWOT, PEST, аналіз тенденцій, оцінка потенціалу
II	Проєктування	Розробка концепції інновацій, бюджетування, кадрове планування
III	Впровадження	Запуск ініціатив, навчання персоналу, реалізація пілотів
IV	Оцінка	KPI-аналітика, зворотний зв'язок, коригування стратегії

Джерело: власні дослідження

Цей покроковий підхід, представлений у таблиці, дасть підприємству кілька важливих переваг:

1. Системність і порядок – процес інновацій розбивається на чіткі етапи, що допомагає уникнути хаосу і зробити впровадження більш керованим.

2. Обґрунтованість рішень – на аналітичному етапі підприємство отримує глибоке розуміння ринкових умов, внутрішніх ресурсів і ризиків, що знижує ймовірність помилок.

3. Раціональне використання ресурсів – планування бюджету та кадрових ресурсів на етапі проєктування дозволяє ефективно розподілити наявні можливості.

4. Підвищення ефективності впровадження – завдяки навчанні персоналу і пілотним проектам зменшується ризик збоїв і помилок у роботі.

5. Контроль і корекція – оцінка результатів через KPI і зворотний зв'язок дає змогу вчасно виявити проблеми і скоригувати стратегію, що підвищує шанси на успішне досягнення цілей.

6. Покращення конкурентоспроможності – системне впровадження інновацій допомагає підприємству швидше адаптуватися до змін, впроваджувати нові рішення і відповідати вимогам ринку.

Отже, цей підхід допоможе зробити інноваційну діяльність більш ефективною, контрольованою і спрямованою на досягнення стратегічних цілей підприємства.

Разом із тим, діяльність компанії підтверджує необхідність інтеграції у глобальні економічні й технологічні ланцюги. ТОВ «Рембуд Теремки» орієнтується на міжнародні стандарти будівництва, залучає зарубіжний досвід, налагоджує партнерство з виробниками сучасних будівельних матеріалів та розробниками програмного забезпечення. Усе це дозволяє не лише адаптувати перевірені рішення до українських реалій, а й виступати джерелом локальної інноваційної трансформації, яка здатна підвищити рівень розвитку цілої галузі. Таким чином, навіть локальні компанії можуть бути активними учасниками глобального інноваційного процесу, формуючи свій внесок у розвиток світової економіки.

У процесі дослідження було виявлено, що компанії, які прагнуть до інновацій, мають чітко сформульовану інноваційну стратегію, фінансові ресурси, гнучку організаційну структуру, сприятливу корпоративну культуру та інструменти для оцінки ефективності впроваджених змін. У ТОВ «Рембуд Теремки» спостерігається рух у цьому напрямку, хоча залишаються певні зони розвитку. Зокрема, йдеться про необхідність активнішого використання систем управління інноваціями (наприклад, інноваційного портфоліо), підвищення обсягу інвестицій у наукові дослідження, розширення співпраці з вищими навчальними закладами, інноваційними центрами, стартапами. Важливо також удосконалити систему ризик-менеджменту щодо впровадження нових технологій та забезпечити диверсифікацію джерел фінансування інноваційних проєктів.

ВИСНОВКИ

У сучасних умовах трансформації світової економіки інноваційна діяльність виступає ключовим вектором розвитку не лише окремих підприємств, а й цілих галузей і національних економік. Усе більшого значення набувають процеси створення та впровадження нових технологій, цифрових рішень, управлінських моделей та екологічно відповідальних практик. Особливо помітним є вплив інноваційної активності міжнародних компаній, які задають глобальні стандарти ефективності, якості, сталості та швидкості реагування на динамічні виклики зовнішнього середовища. На цьому тлі досвід ТОВ «Рембуд Теремки» як прикладу інноваційно активного підприємства, що адаптується до міжнародних тенденцій і поступово виходить на новий рівень розвитку, є особливо показовим.

Результати аналізу діяльності компанії свідчать, що інноваційний вектор у її стратегії чітко простежується як у технічному, так і в організаційному аспектах. Підприємство активно впроваджує сучасні будівельні технології, застосовує енергоощадні рішення, впроваджує BIM-моделювання та цифрові платформи управління проєктами. При цьому інновації розглядаються не як одноразова акція, а як безперервний процес, що охоплює всі сфери діяльності — від аналізу ринку та внутрішнього потенціалу до оцінки впроваджених рішень і їх адаптації. Компанія демонструє розуміння важливості послідовного проходження етапів інноваційного циклу: аналітичного, проєктного, впроваджувального й оціночного, що свідчить про наявність елементів системного управління інноваціями.

Аналітична фаза діяльності ТОВ «Рембуд Теремки» передбачає проведення SWOT- та PEST-аналізу, оцінку ринкових і технологічних тенденцій, моніторинг конкурентного середовища, а також виявлення внутрішніх резервів компанії. Це дозволяє не лише вчасно виявляти можливості для інновацій, а й уникати помилкових інвестицій у неактуальні технології. В рамках проєктування інноваційних рішень компанія здійснює кадрове планування, оцінку бюджету,

техніко-економічне обґрунтування, вибір постачальників технологій та формування відповідальних команд. Такий підхід знижує ризики та забезпечує злагоджене впровадження проєктів.

Впровадження нововведень у ТОВ «Рембуд Теремки» здійснюється через пілотні проєкти, навчання персоналу, створення внутрішніх інструкцій і цифрових платформ. Компанія прагне впроваджувати нові стандарти якості, зокрема у сфері безпеки, екології та енергоефективності. Після реалізації нововведень проводиться етап оцінки результатів, де використовується система ключових показників ефективності (KPI), а також зворотний зв’язок із працівниками та партнерами. Це дозволяє вчасно виявляти відхилення, адаптувати рішення та накопичувати інституційну пам’ять для майбутніх інновацій.

Особливе місце у формуванні інноваційного потенціалу компанії займає кадровий чинник. Працівники є не лише виконавцями інноваційних змін, а й носіями ідей, які можуть бути реалізовані в межах корпоративної інноваційної політики. У цьому контексті ТОВ «Рембуд Теремки» демонструє зацікавленість у розвитку внутрішнього кадрового резерву, підвищенні кваліфікації співробітників, створенні мотиваційного середовища, відкритого до ідей і пропозицій. Інноваційна культура, орієнтована на взаємоповагу, креативність і відповідальність, є важливою передумовою сталого розвитку підприємства.

Таким чином, підсумовуючи результати дослідження, можна стверджувати, що інноваційна діяльність ТОВ «Рембуд Теремки» є прикладом активного впровадження новітніх рішень у національну економіку з урахуванням глобальних трендів. Компанія має потенціал для подальшого розвитку як міжнародного гравця на ринку будівництва, здатного не лише адаптуватися до змін, а й задавати нові стандарти. Її досвід може бути використаний іншими підприємствами як взірець інноваційної трансформації, заснованої на стратегічному підході, кадровому потенціалі та інтеграції в міжнародне середовище. Інновації в цьому контексті виступають не лише як інструмент підвищення прибутковості, а як основа сталого розвитку.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Аптекар С. С. Оцінка ефективності інноваційних стратегій підприємств. Економіка України. 2022. №1. С. 42-49.

2. Антонюк Л.Л., Поручник А.М., Савчук В.І. Інновації: теорія, механізм розробки та комерціалізації: Монографія. К.: КНЕУ, 2015. 394 с.

3. Боярко І.М. Інвестиційний аналіз: навч. посіб. К.: Центр учбової літератури, 2014. 400 с.

4. Волкова О.І. Економіка та організація інноваційної діяльності: підруч. 3-є вид. К:. Центр учбової літератури, 2014. 662 с.

5. Гугелев А.В. Іноваційний менеджмент: підручник. К. : Основи, 2013. 336 с.

6. Давидова О. Особливості інноваційної діяльності у сфері послуг. Проблеми науки. 2021. № 5. С. 16–21.

7. Дикань В.Л., Кірдіна О.Г. Система інтегрованого управління інвестиційно-інноваційним розвитком підприємств. Менеджмент і маркетинг інновацій. 2020. № 1. С. 137-144.

8. Дука А.П. Теорія та практика інвестиційної діяльності: навч. посіб. К.: Каравела, 2013. 423 с.

9. Єпіфанова І.Ю. Аналіз фінансового забезпечення інноваційної діяльності вітчизняних підприємств у сучасних умовах. Менеджмент та підприємництво в Україні: етапи становлення і проблеми зростання : збірник наукових праць / відповідальний редактор О.Є. Кузьмін. 2019. №722. С. 65–70.

10. Єфремов О.С. Особливості стратегічного планування інноваційного зростання підприємств. Вісник Хмельницького національного університету. №4. Т.2. 2020. С. 69-73.

11. Завлін П.Н., Васильєв А.В. Оцінка ефективності інновацій. Суми: Вид- во «А-студіо», 2014. 216 с.

12. Захарченко В.І., Корсікова Н.М., Меркулов М.М. Інноваційний менеджмент: теорія і практика в умовах трансформації економіки: навч. посіб.

К.: Центр учбової літератури, 2017. 448 с.

13. Ілляшенко С.М. Управління інноваційною діяльністю: проблеми, концепції, методи: навч. посіб. Суми: ВТД «Університетська книга», 2018. 581 с.

14. Колодізєв О.М. Методологічні засади фінансового забезпечення управління інноваційним розвитком економіки: монографія. Х.: ВД ІНЖЕК, 2009. 278 с.

15. Костевко В.І. Методологічні питання оцінювання ефективності інноваційної діяльності підприємства. Вісник Національного університету "Львівська політехніка". Проблеми економіки та управління. 2020. № 698. С. 66–73.

16. Костецький В.В., Бутов А.М. Концептуальні засади фінансового забезпечення інноваційної діяльності підприємств. Наука й економіка. 2021. №4 (24). С. 20–26.

17. Крилов Є.І., Власова В.М. Аналіз ефективності інвестиційної та інноваційної діяльності підприємства: навч. пос. 2-е вид., перероб. і доп. Суми: Финанси і статистика, 2013. 608 с.

18. Кучеров А.П. Об’єктне управління: інноваційний менеджмент в туризмі. К.: Учбова література, 2014. 208 с.

19. Лагутіна К. Фінансовий механізм інноваційної діяльності у корпоративному секторі економіки України. Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка. Серія «Економіка». 2021. Вип. 112. С. 27–29.

20. Лютий С.В. Інноваційний розвиток підприємств машинобудування: класифікація факторів та їх аналіз. Наука й економіка. 2021. №4 (12). С. 267– 271.

21. Малюта Л.Я. Оцінювання рівня інноваційного розвитку промислового підприємства. Соціально-економічні проблеми і держава. 2021. Вип. 1 (4). С. 56-63.

22. Маркетинг інновацій і інновації в маркетингу: монографія / За ред. С. М. Ілляшенка. Суми: ВТД «Університетська книга», 2012. 615 с.

23. Машіка Т.Й. Аналіз факторів впливу на інноваційну активність підприємств. Матеріали ІІІ Міжнародної науково-практичної конференції “Наукові дослідження – теорія та експеримент 2016”, Полтава, 14-16 травня 2016 р. Полтава: ІнтерГрафіка, 2016. Т. 9. С 34-36.

24. Микитюк П.П. Інноваційний менеджмент: підручник. Тернопіль : Екон. думка ТНЕУ, 2019. 518 с.

25. Пересада А.А., Смірнова О.О., Онікієнко С.В., Ляхова О.О. Інвестування: Навч.-метод. посібник для самост. вивч. дисц. К.: КНЕУ, 2015. 251 с.

26. Попова Н.О. Науково-теоретичні основи управління інноваційним розвитком на підприємстві. Вісник Бердянського університету менеджменту і бізнесу. № 4(16). 2020. С. 133-136.

27. Почерніна Н.В. Інституційне забезпечення інноваційно-інвестиційної діяльності в Україні. Збірник наукових праць Таврійського державного агротехнологічного університету (економічні науки). 2021. Вип. 1(3). С. 192–199.

28. Про державне регулювання діяльності у сфері трансферу технологій, Закон України від 14.09.2006 № 143-V. URL: http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/143-16

29. Про інвестиційну діяльність, Закон України від 18.09.1991 № 1560-XII. URL: http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1560-12

30. Про інноваційну діяльність, Закон України від 4 липня 2002 р. № 40-IV. URL: http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/40-15

31. Про наукову і науково-технічну діяльність», Закон України від 26.11.2015 № 848-VIII. URL: http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/848-19/page5

32. Про спеціальний режим інноваційної діяльності технологічних парків, Закон України від 16.07.1999 № 991-XIV. URL: http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/991-14

33. Сич Є.М., Ільчук В.П. Інноваційно-інвестиційний розвиток

підприємства : монографія. К.: Логос, 2016. 256 с.

34. Сімоненко Д.С. Проблеми планування інноваційної діяльності підприємства. Економічні інновації. Вип. 38. 2021. С. 189-194.

35. Скалюк Р.В., Декалюк О.В. Ефекти та ефективність інноваційної стратегії підприємств. Вісник Хмельницького національного університету. 2020. № 1. С. 149-154.

36. Товт Т.Й. Методичні підходи до визначення показників ефективності інноваційної діяльності промислових підприємств в Україні. Науковий вісник НЛТУ України. 2020. Вип. 20.11. С. 240–249.

37. Управління інноваційною діяльністю. Основи інноваційного менеджменту : магістерський курс : підручник / за ред. С. М. Ілляшенка. Суми : Університетська книга, 2014. 856 с.

38. Ушеренко С. Інноваційно-інвестиційна діяльність українських підприємств: сучасний стан і пріоритети активізації. Економічний часопис-XXI. 2016. Вип. 07-08(2). С. 56–59.

39. Федулова Л.І. Інноваційна економіка: підруч. К.: Либідь, 2013. 480 с.

40. Фірсова С.М. Основні елементи інноваційного потенціалу підприємств. Економічний вісник Донбасу. 2013. №3 (25). С. 202–207.

41. Череп А.В. Інвестознавство: Підручник. К.: Кондор, 2013. 398 с.

42. Череп А.В., Маркова С.В. Теоретичні аспекти створення інноваційно-інвестиційної діяльності. Інноваційна економіка. 2021. №5. С. 154-158.

43. Шаманська О.І. Довгострокове планування інноваційної діяльності в системі ресурсного потенціалу підприємства. Актуальні проблеми економіки. №6 (96). 2019. С. 164-168.

44. Янковий О.Г. Конкурентоспроможність підприємства: оцінка рівня та напрями підвищення: монографія. Одеса: Атлант, 2013. 470 с.

ДОДАТКИ